

For et
fe

KORPSVERSJON

«For et fe»

– nå med ekte hornmusikk

Geir Løvold har arrangert seks av sangene i kuskalen «For et fe» for tradisjonell skolekorpsbesetning. Nå er det duket for nye framføringer av forestillingen, i samarbeid mellom skole og musikk-skole, mellom skolekorps og amatørteaterlag, eller som et prosjekt innad i korpset der «For et fe» aktiviserer hele medlemsmassen fra nybegynnere til støttemedlemmer, og foreldre også for den saks skyld.

Jeg vil her skissere noen av de mulighetene «For et fe» med hornmusikk gir, en kan sikkert tenke seg flere – i alle fall kombinasjoner mellom dem jeg har foreslått.

For meg er varianten der aktørene både spiller instrumenter og roller den mest spennende. Jeg har derfor antydnet en egen hornmusikk-regi for skolekorps som vil sette opp forestillingen. De andre variantene viser at det også finnes andre muligheter. For dem som vurderer å gå i gang med stoffet, er instruktørhefte med manus, noter m.m. pluss cd'en med sangene nødvendige hjelpemidler.

1. Korpset spiller arrangementene som en del av sitt repertoar

Arrangementene fungerer alene, alle melodistemer osv. er med, det er altså fullt mulig å spille en melodi eller to fra «For et fe» på konsert sammen med annet stoff. I en prosess mot en forestilling kan det jo passe fint å presentere noe av det en holder på med på en foreldrekonsert eller liknende. Likevel understreker vi at melodiene primært er sanger og at de dermed også bør synges.

2. Korpset framfører alle sangene i «For et fe» som en konsertforestilling

Sammen med ei kompgruppe og sangsolister, og kanskje et kor og noen dansere, lager korpset en konsertversjon med utgangspunkt i kortversjonen «Bosmanns fortelling» (s. 42 i instruktørheftet). På de sangene Løvold ikke har arrangert, kan korpsmedlemmer medvirke som instrumentalsolister etc. Dette kan være en god løsning hvis en ikke vil bruke ressurser på lys, kostymer etc.

3. Korpset er orkester i en teaterforestilling

Korpset samarbeider med et teaterlag etc. om forestillingen. Korpset konsentrerer seg om å være orkester mens andre spiller rollene. I tillegg til de 6 arrangementene kan korpsmusikantene medvirke som instrumentalsolister på noen av de andre melodiene. En kan tenke seg at grupper fra korpset, gjerne i kostyme, kommer opp på scena og spiller. Ei gruppe saksofoner i kukostymer og hatt og solbriller vil gjøre lykke med solovers på sangen «Fra pappen til pappen.» På marsjen «Quo Vadis» kan korpset komme marsjerende inn gjennom salen, det betyr at korpset går ut når scene 3. er slutt.

4. Korpset spiller både roller og instrumenter og er kuer og kalver

En slik løsning er den mest krevende, men også den morsomste og mest spennende. Her blir instrumentet en forlengelse av kroppen, hornet sitter ikke fast i panna, men det er med hele tida og blir en viktig del av rolleutforming.

Noen korpsmusikanter vil like en slik utfordring, andre syns kanskje det blir litt tøft. Det er viktig å differensiere, de som føler for en mer tilbaketrukket rolle og først og fremst vil konsentrere seg om musikken, må få lov til det.

«For et fe» kan være et tilbud til alle medlemmene i korpset, også nybegynnere, juniorer etc. Vi trenger i alle fall ei stor gruppe kalver som først og fremst er med som sangere og dansere, i den grad de spiller et instrument skal de også få prøve seg på det. Til rollene som kutjenere og belgiske kjøttokser kan en godt bruke foreldre.

Korpsmusikanter er vanligvis vant til noter og faste formasjoner, i «For et fe» blir det litt annerledes. I scene 5. er korpset i konsertformasjon en troverdig del av scenebildet. I fjøset og på beitet bør en forsøke å bryte opp den tradisjonelle korpsoppstillingen. Marsjen «Quo vadis» bør alle kunne utenat. Det samme gjelder egentlig også «Kalvedans».

Hornmusikkregi

Scene 1: I fjøset

Før «Det finnes også drømmer når det gryr» begynner, kan noen av musikantene godt spille litt i søvne eller lage litt forsiktige rautelyder på horna sine.

Det er fint om de fleste musikantene kan ligge på golvet og reise seg etter hvert som de begynner å spille. Etter sangen fortsetter hornmusikken mens Stjerna kalver. Bosse blir født med horn, og Stjerna sier: «Ja, med fire bein og fire mager og rumpe og hode – og et lite horn.» Når Bosse klarer å stå på beina, prøver han også å spille. Når Stjerna og Bosse ser på bildet av faren, sier Stjerna: Han er stor og sterk, og se så stort horn han har. Minst en tuba. Men han likner på deg. . . » Etterpå legger Bosse seg ned for å drømme, da spiller han åpningsstrofa fra «Det finnes også drømmer». Stjerna synger «Jeg skriver» og spiller et vers på instrumentet sitt. Etter sangen kommer Rosita og Godlynt, de har instrumentene sine med og spiller litt for å understreke følelser, reaksjoner etc.

Hjertros sitt instrument er bjella. Når Stjerna (s. 17 nederst) sier «For et fe jeg har vært», kan de godt spille noen strofer fra introen til den sangen.

«Fra pappen til pappen» er ei rockelåt, sving med horna, ta gjerne ett eller flere instrumentalvers med saksofonsolister, trompeter etc.

Før Hjertros vekker kalven med bjella, har kanskje en eller annen prøvd med morgenreveljen «Stå opp din gris, stå opp din gris, nå har du sovi lenge» og fornærmet Stjerna. Reprisen av «Det finnes også drømmer...» går to ganger, den ene gangen uten sang.

Scene 2: Hos oxen

Bosmann har tubaen/barytonen med, når han leser brevet, spiller han først melodien «Jeg skriver». Etterpå framfører han rolleteksten. På slutten kan han godt ta noen strofer av «Kalvedans».

Scene 3: På beitet

I denne scena skal kuer og kalver være frie, det er en fordel om også hornmusikerne i størst mulig grad frigjør seg fra notene på den ene sangen de skal spille: Kalvedans. En kan godt ha flere rene instrumentalvers.

I sekvensen med kalveskolen kan musikerne gjerne trekke ut av scena, i alle fall holde seg i bakgrunnen.

Deltakerne på kalveskolen er helst aspiranter/juniorer etc. De kan godt ha med instrumenter og spille på «En kalv ble født i Brumunddal'n». I stedet for matematikktime kan Hjertros lære dem litt musikk. Hun kan ha rytmediktat med bjella si eller hun kan få noen av kalvene til å spille småstykker, kulokker osv. Når Godlynt og kvigene kommer for å se på nakne okser, har de instrumentene med og spiller for eksempel introen til «For et fe jeg har vært».

Hornmusikerne kommer inn igjen og synger «Fine dager, fire mager», så går de ut og gjør seg klare til «Quo Vadis» i scene 5.

Scene 4: På tur til fjellet

Ta gjerne instrumentene med på veg til sætra, fløyte-toner gjør seg fint til sangen «Turister med jur»

Scene 5: På slektsstevne

Hornmusikken med drillkviger gjør entre – gjerne gjennom salen.

Musikantene kan godt ha pynta seg litt ekstra – snorer og stas, alle har sikkert fått stevnemedalje. Godlynt bør helst ikke sees i orkesteret. Alle finner plassene sine i orkesterformasjonen mens Stjerna ønsker velkommen, hun kan godt spille litt hun også.

Bosmann skal først og fremst synges og danse Bos, men det er jo morsomt hvis han kan spille et vers også.

Presentasjonen av kutjenerne kan gjerne tilsettes litt musikalsk krydder, tenk om de to brødrene Plassen spiller duett på torader, klarinett etc.

Inger Pettersen kan jo spille et instrument hun også – «Og så spiller hun så vakkert saksofon (etc.) skriver Bjellekua til slutt».

«For et fe jeg har vært» er et storbandnummer, legg gjerne inn et solistvers/jazzimprovisasjon mens Dolly tar seg en tur blant publikum og fans og skriver autografer med mjølk fra spena.

Før tre hellige kyr gjør entre kan det godt være flere underholdningsinnslag, jeg tenker først og

fremst på instrumentalgrupper og solister fra korpsets egne rekker, aspiranter kan spille potpurri med sanger om kuer osv.

Godlynt, Doris og Linda må gå ut og gjøre seg klare til sekvensen med de belgiske kjøttoksene.

Etter de hellige kyrne gjør de belgiske kjøttoksene entre, gjerne som halvfete dansebandmusikerokser eller slitne tungrockere med el-gitarer på magen, de skal representere en kontrast til de hellige kyrne.

«MacDonald hadde en bondegård» er det sikkert mulig for korpset å spille på.

Som symbol på at Bosmann lar Bosse overta, kan han gi ham tubaen sin og la Bosse spille mens Bosmann synger «Bos». Bosse rauter skikkelig i tubaen før han går ut sammen med Bosmann.

Kalvedans i full reprise med hornmusikk avslutter det hele.

Dette forslaget til en hornmusikkregi er ikke ment som en fasit, det skal gi dere tips og kanskje idéer til andre påfunn, det er bare å bruke fantasien.

Grunntanken min er å bruke horn og musikk som en del av det å være ku og kalv, la instrumentet prege rollen og forestillingen. Det trur jeg kan bli både morsomt og spennende.

Lykke til!

Tor Karseth

Veiledning for dirigent, instruktør og musikere

Generelt:

Alle sangene i korpsutgaven har andre tonearter enn originalt; tonearter som passer bedre for Bb, Eb og F-instrumenter.

Styrkegrader er med vilje utelatt. Innrett akkompagnementet etter melodiene. Følg kor og solister.

Når det er med kor og solister: Vurder hele tiden å droppe melodistemmen, som hele tiden ligger et sted i korpset.

Sangene kan derfor også brukes separat som selvstendige arrangementer uten kor og solister. Pass på at melodiene kommer fram.

Kompet bør ha piano/gitar/el.bass (evt. tuba)/slagverk.

OBS:

I tillegg til å lese forklaring til de enkelte sangene, er det lurt å høre på cd'en for å forstå og få oversikt over «gangen» i sangene.

Det er også enklere enn å forklare med ord.

Lykke til!

Tor Karseth

Geir Løvold

Forklaring til de enkelte sangene:

«Det finnes også drømmer når det gryr»

(i Bb-dur – A-dur på cd'en)

1) Vers	Instr.solo (rubato)	Gitarakk. (evt. piano) fra takt 10
Refreng	Instr.solo (i tempo)	Med gitarakk.
2) Vers	Solosang	Korps med komp Evt. bare gitarakk. til takt 18 første gang.
Refreng	Solosang + kor	Korps med komp
3) Vers	Solosang (u. kor)	– « –
Refreng	Solosang + kor	– « –
4) Vers	Kor (mø, mø, mø)	– « –
Refreng	Solosang + kor	– « –

Ellers:

Åpningssoloen spilles på cd'en av tuba, men transponerte stemmer er vedlagt slik at hvilket som helst instrument kan spille.

Med kubjeller fra begynnelsen. I mangel av kompgruppe kan f.eks. bare treblås spille.

«Fra pappen til pappen»

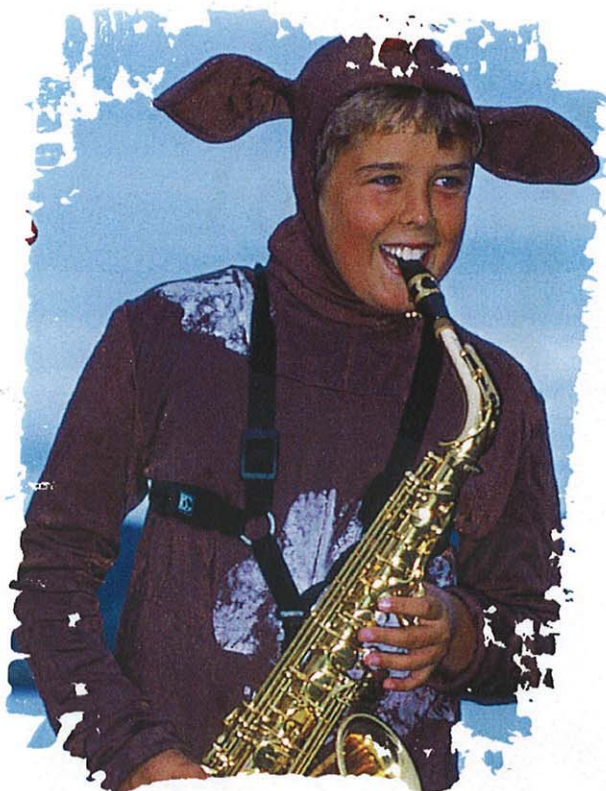
(i Eb-dur – i E dur på cd'en)

Eventuelt forspill:	4 takter trommesolo før de to taktene i korpsarrangementet.
1) Refreng	Korps/komp + kor
Vers	Korps/komp + solister (korn./trp. + horn kan synge stikknoter)
2) Refreng	Korps/komp + kor
Vers	Korps/komp + solister (korn./trp. + horn kan synge stikknoter)
3) Refreng	Korps/komp + kor
Vers	Korps/komp (melodi tacet) – Solo f. eks. gitar el. annet instrument
4) Refreng	Korps/komp + kor (Takt 36-37 solo – hele korpset u. slagv. tacet.) Spill fra takt 38 igjen
Vers	Korps/komp + solister (korn./trp. + horn kan synge stikknoter)
Avsl: Refreng	Alle

Ellers:

Fra takt 28 første gang. Solo i et kompinstrument eller korpsinstrument. Melodi i treblås spiller 1. gang i tilfelle ingen kan spille solo.

Vurdér å ta pause i korpset 2. gang i takt 33–36 for solo (hør på cd'en).

«Kalvedans»

(i F-dur – i G-dur på cd'en)

Forspill:	Bare baryton/trombone,
+ fløyte fra takt 5
1) Vers	Korps/komp + kor
Refreng	Korps/komp + kor
2) Vers	Korps/komp + kor
Refreng	Korps/komp + kor
3) Vers	Korps/komp (solo f.eks i baryton)
Refreng	Korps/komp + kor (2 ganger)
4) Vers	Korps/komp + kor

Ellers:

Denne sangen er vanskelig for mange. Åpent for solister. De som kan og vil spille, de andre kan være rytmeorkester.

Viktig med en baryton solist, men trompet/kornettsolist kan også spille denne stemmen.

Klarinetter som har for vanskelig stemme kan spille trompet/kornettstemmen.

Barytoner/trombone som har for vanskelig stemme kan spille Bb-tubastemmen

Fra takt 33: Solo (stemme skrevet ut i Bb, Eb, C og F)

Åpent for ekstra slagverk fra takt 9. Tung 1'er, lett 2'er.

Alle som ikke spiller kan trampe på 1'er og klappe på 2'er.

Del evt. ut andre slagverksinstrumenter i korpset.

«Qou Vadis»

(i F-dur – i G-dur på cd'en)

Først evt. 4 takter trommesolo før korps starter (ikke innskrevet i partitur).

Forspill:	4 takter korps
Del 1:	1. gang, korps med sang
	2. gang, korps med sang
Forspill, del 2:	Bare korps.
Del 2:	1. gang, bare korps.
	2. gang, bare korps.
	3. gang, korps og sang.
Forspill, del 1:	Bare korps.
Del 1:	Korps og sang.
Etterspill:	Evt. trommesolo (fade out).

Ellers:

La kompet ta pause om korpset greier å spille denne sangen alene.

Vurdér å kutte aller siste fjerdedel, spill bare en lang en-er.

«Bos»

(i c-moll – i d-moll på cd'en)

Forspill:	2 takter
1) Vers	Sangsolo + korps/komp
Refreng	Sangsolo + korps/komp
2) Vers	Instrumentalsolo + korps/komp
(egen stemme vedl. i C, Eb, Bb og F)
Refreng	Sangsolo + korps/komp
3) Vers	Sangsolo + korps/komp

«For et fe jeg har vært»

(i Bb-dur – i A-dur på cd'en)

Forspill:	8 takter
1) Vers + refreng	A
2) Vers + refreng	A
3) Mellomdel	B
4) Vers + refreng	A
5) Mellomdel	B
6) Vers + refreng	A (refreng repeteres ad. lib.
evt. m. fade)

Utgitt av
Geno
2326 Hamar

Telefon: 950 20 600 • Faks: 62 52 06 01
E-post: post@geno.no
www.geno.no
Copyright: Geno